

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) št. 1092/2010 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 24. novembra 2010

o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Finančna stabilnost je predpogoj za zagotavljanje delovnih mest, kreditov in rasti v realnem gospodarstvu. Finančna kriza je razkrila pomembne pomanjkljivosti na področju finančnega nadzora, ki ni uspel predvideti negativnega makrobonitetnega razvoja in preprečiti kopičenja prevelikih tveganj v finančnem sistemu.
- (2) Evropski parlament je vedno znova pozival h krepitvi resnično enakih pogojev za vse udeležence na ravni Unije in obenem opozarjal na precejšnje pomanjkljivosti pri

nadzoru Unije nad vedno bolj integriranimi finančnimi trgi (v svojih resolucijah z dne 13. aprila 2000 o sporočilu Komisije o izvajanju okvira za finančne trge: akcijski načrt ⁽⁴⁾, z dne 21. novembra 2002 o pravilih bonitetnega nadzora v Evropski uniji ⁽⁵⁾, z dne 11. julija 2007 o politiki finančnih storitev (2005–2010) – Bela knjiga ⁽⁶⁾, z dne 23. septembra 2008 s priporočili Komisiji o hedge skladih in skladih zasebnega kapitala ⁽⁷⁾ in z dne 9. oktobra 2008 s priporočili Komisiji o nadaljevanju Lamfalussyjevega procesa: prihodnja struktura nadzora ⁽⁸⁾ ter v svojih stališčih z dne 22. aprila 2009 o spremenjenem predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) ⁽⁹⁾ ter z dne 23. aprila 2009 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o bonitetnih agencijah ⁽¹⁰⁾).

- (3) Novembra 2008 je Komisija pooblastila skupino na visoki ravni pod predsedstvom Jacquesa de Larosièra, da pripravi priporočila, kako okrepiti evropsko nadzorno ureditev, da bi se bolje zaščitili državljani in ponovno vzpostavilo zaupanje v finančni sistem.
- (4) Skupina na visoki ravni je v končnem poročilu, ki ga je predstavila 25. februarja 2009 (v nadaljnjem besedilu: de Larosièrovo poročilo), med drugim priporočila ustanovitev organa na ravni Unije, ki bi bil zadolžen za nadzor tveganj celotnega finančnega sistema.

⁽¹⁾ UL C 270, 11.11.2009, str. 1.

⁽²⁾ Mnenje z dne 22. januarja 2010 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 22. septembra 2010 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 17. novembra 2010.

⁽⁴⁾ UL C 40, 7.2.2001, str. 453.

⁽⁵⁾ UL C 25 E, 29.1.2004, str. 394.

⁽⁶⁾ UL C 175 E, 10.7.2008, str. 392.

⁽⁷⁾ UL C 8 E, 14.1.2010, str. 26.

⁽⁸⁾ UL C 9 E, 15.1.2010, str. 48.

⁽⁹⁾ UL C 184 E, 8.7.2010, str. 214.

⁽¹⁰⁾ UL C 184 E, 8.7.2010, str. 292.

- (5) Komisija je v sporočilu z dne 4. marca 2009 z naslovom „Spodbujanje okrevanja evropskega gospodarstva“ pozdravila in podprla priporočila de Larosièrovega poročila. Evropski svet se je na seji 19. in 20. marca 2009 dogovoril o potrebi po izboljšanju regulacije in nadzora na področju finančnih institucij v Uniji ter da bo de Larosièrovo poročilo podlaga za ukrepanje.
- (6) Komisija je v sporočilu z dne 27. maja 2009 z naslovom „Evropski finančni nadzor“ predlagala vrsto reform sedanjih ureditev za varovanje finančne stabilnosti na ravni Unije, ki vključujejo zlasti ustanovitev Evropskega odbora za sistemska tveganja (ESRB), odgovornega za makrobonitetni nadzor. Predloge Komisije sta podprla Svet, na seji dne 9. junija 2009, in Evropski svet na zasedanju dne 18. in 19. junija 2009, ter pozdravila njeno nameru, da poda zakonodajne predloge, ki bodo omogočali polno vzpostavitev novega okvira v letu 2010. V skladu s stališči Komisije je Svet med drugim sklenil, da bi Evropska centralna banka (ECB) „morala ESRB zagotavljati analitično, statistično, upravno in logistično podporo ter pri tem uporabiti tudi tehnično pomoč nacionalnih centralnih bank in nadzornikov“. Podpora, ki jo ECB zagotavlja ESRB in naloge, dodeljene ESRB ne bi smele posegati v načelo neodvisnosti ECB pri izvajanju njenih nalog v skladu s Pogodbo o delovanju Evropske unije (PDEU).
- (7) Zaradi povezovanja mednarodnih finančnih trgov in razširjenega tveganja finančne krize mora biti Unija izredno dejavna na svetovni ravni. ESRB bi moral uporabiti strokovno znanje znanstvenega odbora na visoki ravni in prevzeti vse globalne odgovornosti, ki so potrebne, da se sliši glas Unije v zvezi z vprašanji finančne stabilnosti, zlasti s tesnim sodelovanjem z Mednarodnim denarnim skladom (MDS) in Odborom za finančno stabilnost (FSB), od katerih se pričakuje, da bosta zagotovila zgodnja opozorila makrobonitetnih tveganj na svetovni ravni, ter z vsemi partnerji skupine G-20.
- (8) ESRB bi moral med drugim sodelovati pri izvajanju priporočil MDS, FSB in Banke za mednarodne poravnave (BIS) skupini G-20.
- (9) Poročilo MDS, BIS in FSB z dne 28. oktobra 2009, predloženo finančnim ministrom skupine G-20 in guvernerjem centralnih bank, z naslovom „Smernice za ocenjevanje sistemske pomembnosti finančnih institucij, trgov in instrumentov: uvodne misli“ prav tako navaja, da se ocena sistemskega tveganja lahko razlikuje glede na gospodarsko okolje. Ocene bodo prav tako odvisne od finančne infrastrukture in ukrepov kriznega upravljanja ter sposobnosti obvladovanja motenj, ko se te pojavijo. Finančne institucije so lahko sistemske pomembne za lokalne, nacionalne ali mednarodne finančne sisteme in gospodarstva. Ključna merila, ki pomagajo ugotavljati sistemske pomembnosti trgov in institucij, so velikost (obseg finančnih storitev, ki jih zagotavlja posamezni sestavni del finančnega sistema), nadomestljivost (zmožnost drugih sestavnih delov sistema, da zagotovijo iste storitve v primeru motenj) in medsebojna povezanost (povezave z drugimi sestavnimi deli sistema). Oceno, ki je opravljena na podlagi teh treh meril, bi bilo treba dopolniti s šibkimi točkami v finančnem sistemu in zmožnostjo institucionalnega okvira za obvladovanje finančnih motenj, in bi morala upoštevati tudi mnoge druge dejavnike, kot so med drugim kompleksnost posebnih struktur in poslovnih modelov, stopnjo finančne neodvisnosti, intenzivnost in obseg nadzora, preglednost finančnih ureditev in povezave, ki bi lahko vplivale na splošno tveganje institucij.
- (10) Naloga ESRB bi morala biti spremljanje in ocenjevanje sistemskega tveganja v običajnih razmerah, da se ublaži izpostavljenost sistema nevarnosti odpovedi sistemskih sestavnih delov ter okrepi odpornost finančnega sistema proti pretresom. V zvezi s tem bi moral ESRB prispevati k zagotavljanju finančne stabilnosti ter ublažitvi negativnih posledic na notranjem trgu in realnem gospodarstvu. Za uresničitev svojih ciljev bi moral ESRB analizirati vse zadevne informacije.
- (11) V sedanji ureditvi Unije je dan premajhen poudarek na makrobonitetni nadzor in na medsebojne povezave med razvojem širšega makroekonomskega okolja in finančnega sistema. Odgovornost za makrobonitetno analizo je razdrobljena, izvajajo jo različni organi na različnih ravneh, pri čemer ni mehanizma, s katerim bi zagotovili, da se makrobonitetna tveganja ustrezno prepozna ter da se izdajo jasna opozorila in priporočila, ki se nato upoštevajo in udejanijo. Pravilno delovanje Unije in globalnih finančnih sistemov ter blažitev nevarnosti, ki jim pretijo, zahtevajo večjo usklajenost med makro- in mikrobonitetnim nadzorom.
- (12) Novo oblikovani sistem makrobonitetnega nadzora zahteva verodostojno in visoko strokovno usposobljeno vodstvo. Glede na njegovo ključno vlogo ter njegovo mednarodno in notranjo verodostojnost, kakor tudi v duhu priporočil de Larosièrovega poročila, bi moral predsednik ECB v prvih petih letih po začetku veljavnosti te uredbe predsedovati ESRB. Poleg tega bi bilo treba poostrižiti zahteve glede odgovornosti, organi ESRB pa bi morali biti sposobni črpati iz bogatih izkušenj, strokovnega znanja in mnenj.

- (13) V de Larosièrovem poročilu je tudi navedeno, da makrobonitetni nadzor ni smiseln, če ne more nekako vplivati na nadzor na mikro ravni, medtem ko mikrobonitetni nadzor ne more učinkovito varovati finančne stabilnosti brez ustreznega upoštevanja razvoja na makro ravni.
- (14) Treba bi bilo vzpostaviti Evropski sistem finančnega nadzora (ESFS), ki bi združeval akterje finančnega nadzora tako na nacionalni ravni in na ravni Unije, da bi ti delovali kot mreža. Na podlagi načela lojalnega sodelovanja v skladu s členom 4(3) Pogodbe o Evropski uniji bi morali udeleženci v ESFS sodelovati z zaupanjem in popolnim vzajemnim spoštovanjem, zlasti da se zagotovi pretok ustreznih in zanesljivih informacij med njimi. Na ravni Unije bi morali mrežo sestavljati ESRB in trije nadzorni organi na mikro ravni: Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, Evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ in Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ (v nadaljnjem besedilu s skupnim imenom: ESA).
- (15) Unija potrebuje poseben organ, pristojen za makrobonitetni nadzor nad njenim celotnim finančnim sistemom, ki bi opredelil tveganja za finančno stabilnost ter po potrebi izdajal opozorila o tveganjih in priporočila za ukrepanje v odziv na ta tveganja. Posledično bi bilo treba ustanoviti ESRB kot nov neodvisen organ, ki bi spremljal vse finančne sektorje in jamstvene sheme. ESRB bi moral biti odgovoren za izvajanje makrobonitetnega nadzora na ravni Unije in ne bi smel imeti pravne osebnosti.
- (16) ESRB bi morali sestavljati splošni odbor, pripravljalni odbor, sekretariat, svetovalni znanstveni odbor in svetovalni tehnični odbor. Pri sestavi svetovalnega znanstvenega odbora bi bilo treba upoštevati ustrezna pravila o navzkrižju interesov, ki jih je sprejel splošni odbor. Pri ustanovitvi svetovalnega tehničnega odbora bi bilo treba upoštevati obstoječe strukture, da bi se izognili vsakršnemu podvajanju.
- (17) ESRB bi moral izdajati opozorila in po potrebi splošna ali posebna priporočila, ki bi bila naslovljena zlasti na celotno Unijo, eno ali več držav članic, enega ali več ESA ali enega ali več nacionalnih nadzornih organov, in pri tem določiti rok za ustrezen odziv politik.
- (18) ESRB bi moral izdelati barvno kodo, s katero bi lahko zainteresirane strani bolje ocenile naravo tveganj.
- (19) Da bi povečali vpliv in legitimnost takšnih opozoril in priporočil, bi jih morali posredovati, ob upoštevanju strogih pravil o zaupnosti, tudi Svetu in Komisiji, kadar pa so naslovljena na enega ali več nacionalnih nadzornih organov, pa tudi ESA. Posvetovanja v Svetu bi moral pripraviti Ekonomsko-finančni odbor (EFC) v skladu s svojo vlogo, določeno v PDEU. Da bi EFC lahko pripravil razpravo za Svet in mu pravočasno zagotovil mnenje, bi moral ESRB redno obveščati EFC in mu poslati besedila vseh opozoril in priporočil takoj po njihovem sprejetju.
- (20) ESRB bi moral na podlagi poročil naslovnikov tudi spremljati upoštevanje svojih opozoril in priporočil, da bi zagotovil učinkovito upoštevanje svojih opozoril in priporočil. Naslovniki priporočil bi morali ukrepati v skladu s temi priporočili, v primeru neukrepanja pa to ustrezno utemeljiti (mehanizem „ukrepaj ali pojasni“). Če ESRB meni, da odziv ni primeren, bi moral o tem obvestiti, v skladu s strogimi pravili o zaupnosti, naslovnike, Svet in, kadar je primerno, zadevni Evropski nadzorni organ.
- (21) ESRB bi se moral potem, ko je dovolj zgodaj obvestil Svet, da se lahko ta odzove, za vsak primer posebej odločiti, ali naj priporočilo ostane zaupno ali naj se ga objavi, pri čemer bi moral upoštevati, da lahko javna objava v določenih okoliščinah prispeva k boljšemu upoštevanju priporočil.
- (22) Če ESRB zazna tveganje, ki bi lahko resno ogrozilo pravilno delovanje in integriteto finančnih trgov ali stabilnost celotnega ali dela finančnega sistema Unije, bi moral o teh razmerah nemudoma obvestiti Svet. Če ESRB oceni, da obstaja verjetnost za nastanek izrednih razmer, bi moral vzpostaviti stik s Svetom in predložiti oceno razmer. Svet bi moral nato oceniti, ali bi bilo treba sprejeti sklep, naslovljen na ESA, v katerem bi bile opredeljene izredne razmere. Med tem postopkom je izjemno pomembno ustrezno varovanje zaupnosti.
- (23) ESRB bi moral poročati Evropskemu parlamentu in Svetu vsaj enkrat letno, ob morebitnih obsežnejših finančnih težavah pa pogosteje. Evropskemu parlamentu in Svetu bi bilo treba omogočiti, da po potrebi pozoveta ESRB, naj preuči posebna vprašanja, povezana s finančno stabilnostjo.

⁽¹⁾ Glej stran 12 tega Uradnega lista.

⁽²⁾ Glej stran 48 tega Uradnega lista.

⁽³⁾ Glej stran 84 tega Uradnega lista.

- (24) Vodilno vlogo pri makrobonitetnem nadzoru bi morale imeti ECB in nacionalne centralne banke zaradi njihovega strokovnega znanja in obstoječih obveznosti na področju finančne stabilnosti. Nacionalni nadzorniki bi morali biti vključeni z zagotavljanjem svojih posebnih znanj. Sodelovanje mikrobonitetnih nadzornikov pri delu ESRB je bistvenega pomena za zagotavljanje, da ocena makrobonitetnega tveganja temelji na popolnih in točnih informacijah o razvoju finančnega sistema. V skladu s tem bi morali biti predsedniki ESA člani z glasovalno pravico. Na sejah splošnega odbora bi moral biti prisoten en predstavnik pristojnih nacionalnih nadzornih organov iz vsake države članice, in sicer kot član brez glasovalne pravice. V duhu odprtosti bi moralo 15 neodvisnih oseb za ESRB prek svetovalnega znanstvenega odbora zagotavljati zunanjo strokovno podporo.
- (25) Sodelovanje člana Komisije v ESRB bo prispevalo k vzpostavitvi povezave z makroekonomskim in finančnim nadzorom v Uniji, medtem ko bo prisotnost predsednika EFC odražala vlogo ministrstev držav članic, pristojnih za finance in Sveta pri varovanju finančne stabilnosti in izvajanju ekonomsko-finančnega nadzora.
- (26) Bistvenega pomena je, da člani ESRB opravljajo svoje dolžnosti nepristransko in presojujejo samo finančno stabilnost Unije v celoti. Če ni mogoče doseči soglasja, se glasovanje o opozorilih in priporočilih v ESRB ne bi smelo ponderirati, odločitve pa bi se morale praviloma sprejemati z navadno večino.
- (27) Medsebojna povezanost finančnih institucij in trgov pomeni, da bi morale spremljanje in ocenjevanje možnih sistemskih tveganj temeljiti na širokem nizu pomembnih makroekonomskih in mikrofinančnih podatkov ter kazalcev. Ta sistemska tveganja vključujejo tveganja za motnje finančnih storitev, ki jih povzročajo veliko slabše delovanje celotnega finančnega sistema Unije ali njegovih delov, kar ima lahko resne negativne posledice za notranji trg in realno gospodarstvo. Sistemsko pomembne so lahko vse vrste finančnih institucij, posrednikov, trgov, infrastrukture in instrumentov. Zato bi moral ESRB imeti dostop do vseh informacij, ki so potrebne za opravljanje njegovih nalog, in pri tem v skladu z zahtevami ohranjati zaupnost informacij.
- (28) Ukrepi za zbiranje informacij iz te uredbe so potrebni za opravljanje nalog ESRB in ne bi smeli posegati v pravni okvir Evropskega statističnega sistema na področju statistike. Ta uredba zato ne bi smela posegati v Uredbo (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o evropski statistiki ⁽¹⁾ in Uredbo Sveta (ES) št. 2533/98 z dne 23. novembra 1998 o zbiranju statističnih informacij s strani Evropske centralne banke ⁽²⁾.
- (29) Udeleženci na trgu lahko dragoceno prispevajo k razumevanju razvoja, ki vpliva na finančni sistem. ESRB bi se zato moral po potrebi posvetovati z zainteresiranimi stranmi iz zasebnega sektorja, vključno s predstavniki finančnega sektorja, združenji potrošnikov in skupinami uporabnikov na področju finančnih storitev, ki jih je ustanovila Komisija ali pa so bile ustanovljene z zakonodajo Unije, in jim dati pravo priložnost, da podajo pripombe.
- (30) Ustanovitev ESRB naj bi neposredno prispevala k doseganju ciljev notranjega trga. Makrobonitetni nadzor Unije nad finančnim sistemom je sestavni del skupnih novih nadzornih ureditev v Uniji, saj je makrobonitetni vidik tesno povezan z mikrobonitetnimi nadzornimi nalogami, ki so dodeljene ESA. Le če obstaja ureditev, ki ustrezno priznava soodvisnost med mikro- in makrobonitetnimi tveganji, imajo lahko vse zainteresirane strani dovolj zaupanja za vključitev v čezmejne finančne dejavnosti. ESRB bi moral spremljati in ocenjevati možna tveganja za finančno stabilnost, ki so posledica dogajanj, ki lahko vplivajo na ravni posameznega sektorja ali celotnega finančnega sistema. ESRB bi z obravnavanjem tovrstnih tveganj neposredno prispeval k integrirani strukturi nadzora v Uniji, ki je potrebna za spodbujanje pravočasnih in usklajenih odzivov politike v državah članicah, s čimer bi preprečili različne pristope in izboljšali delovanje notranjega trga.
- (31) Sodišče je v sodbi z dne 2. maja 2006 v zadevi C-217/04 (Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska proti Evropskemu parlamentu in Svetu Evropske unije) razsodilo, da „se iz ničesar v besedilu člena 95 ES [zdaj člen 114 PDEU] ne da sklepati, da bi morali biti ukrepi, ki jih je sprejel zakonodajalec Skupnosti na podlagi te določbe, naslovljeni samo na države članice. Lahko se namreč izkaže, da je, po presoji tega zakonodajalca, nujno ustanoviti organ Skupnosti, katerega naloga je prispevati k uresničitvi postopka usklajevanja v položajih, v katerih se kot primerno kaže sprejetje neobvezujočih spremljevalnih in okvirnih ukrepov zaradi olajševanja enotnih izvajanja in uporabe predpisov, ki temeljijo na tej določbi“ ⁽³⁾. ESRB bi moral prispevati k finančni stabilnosti, ki je potrebna za nadaljnjo finančno integracijo na notranjem trgu, in sicer s spremljanjem sistemskih tveganj ter po potrebi z izdajanjem opozoril in priporočil. Te naloge so tesno povezane s cilji zakonodaje Unije glede notranjega trga za finančne storitve. ESRB bi zato bilo treba ustanoviti na podlagi člena 114 PDEU.

⁽¹⁾ UL L 87, 31.3.2009, str. 164.

⁽²⁾ UL L 318, 27.11.1998, str. 8.

⁽³⁾ Poročila Sodišča 2006, stran I-03771, odstavek 44.

- (32) V skladu z de Larosièrovim poročilom je potreben postopen pristop, Evropski parlament in Svet pa bi morala do 17. decembra 2013 opraviti celoten pregled ESFS, ESRB in ESA.
- (33) Ker cilja te uredbe, in sicer učinkovit makrobonitetni nadzor nad finančnim sistemom Unije, države članice ne morejo zadovoljivo doseči zaradi integracije finančnih trgov Unije, in ker se ta cilj zato lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena, ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Ustanovitev

1. Ustanovi se Evropski odbor za sistemska tveganja (ESRB). Njegov sedež je v Frankfurtu na Majni.
2. ESRB je del Evropskega sistema finančnega nadzora (ESFS), katerega naloga je zagotoviti nadzor nad finančnim sistemom Unije.
3. ESFS sestavljajo:
 - (a) ESRB;
 - (b) Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010;
 - (c) Evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010;
 - (d) Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010;
 - (e) Skupni odbor evropskih nadzornih organov (v nadaljnjem besedilu: Skupni odbor), predviden v členu 54 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010;
 - (f) pristojni ali nadzorni organi v državah članicah, opredeljeni v aktih Unije, iz člena 1(2) Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010.

4. Na podlagi načela lojalnega sodelovanja v skladu s členom 4(3) Pogodbe o Evropski uniji udeleženci v ESFS sodelujejo z zaupanjem in popolnim vzajemnim spoštovanjem, zlasti z namenom zagotavljanja pretoka ustreznih in zanesljivih informacij med njimi.

Člen 2

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „finančna institucija“ pomeni katero koli podjetje, ki spada v področje uporabe zakonodaje iz člena 1(2) Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010, in katero koli drugo podjetje ali subjekt v Uniji, katerega poglavitna dejavnost je podobnega značaja;
- (b) „finančni sistem“ pomeni vse finančne institucije, trge, produkte in tržno infrastrukturo;
- (c) „sistemsko tveganje“ pomeni tveganje motenj v finančnem sistemu, ki ima lahko resne negativne posledice za notranji trg in realno gospodarstvo. Vse vrste finančnih posrednikov, trgov in infrastrukture so lahko do neke mere sistematično pomembne.

Člen 3

Poslanstvo, cilji in naloge

1. ESRB je odgovoren za makrobonitetni nadzor nad finančnim sistemom v Uniji, da bi pripomogel k preprečitvi ali ublažitvi sistemskih tveganj za finančno stabilnost v Uniji, ki so posledica razvoja znotraj finančnega sistema, upoštevajoč makroekonomski razvoj, da bi se tako izognili obdobjem obsežnejših finančnih težav. Prispeva k nemotenemu delovanju notranjega trga in s tem zagotavlja trajnostni prispevek finančnega sektorja h gospodarski rasti.
2. Za namene iz odstavka 1 ESRB opravlja naslednje naloge:
 - (a) opredeljuje in/ali zbira ter analizira vse pomembne in potrebne informacije za namene uresničevanja ciljev, opisanih v odstavku 1;
 - (b) ugotavlja sistemska tveganja in jih razvršča po pomembnosti;
 - (c) izdaja opozorila, kadar se šteje, da so takšna sistemska tveganja precejšnja, in po potrebi ta opozorila objavi;
 - (d) izdaja priporočila za korektivne ukrepe kot odziv na ugotovljena tveganja in po potrebi ta priporočila objavi;

- (e) kadar ESRB ugotovi, da bi lahko nastale izredne razmere iz člena 18 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010, izda zaupno opozorilo, ki ga naslovi na Svet in Svetu zagotovi oceno razmer, da bi Svetu omogočil, da oceni, ali je treba sprejeti sklep, naslovljen na ESA, v katerem bi bile opredeljen obstoj izrednih razmer;
- (f) spremlja nadaljnje ukrepanje po opozorilih in priporočilih;
- (g) tesno sodeluje z vsemi drugimi udeleženci v ESFS; kadar je primerno ESA zagotavlja informacije o sistemskih tveganjih, ki jih ti potrebujejo za izvajanje svojih nalog; in zlasti – v sodelovanju z ESA – razvija skupne kvantitativne in kvalitativne kazalce (prikaz tveganja) za opredelitev in merjenje sistemskega tveganja;
- (h) po potrebi sodeluje v Skupnem odboru;
- (i) usklajuje svoje ukrepe z ukrepi mednarodnih finančnih organizacij, zlasti z MDS in FSB, ter z ustreznimi telesi v tretjih državah o zadevah, povezanih z makrobonitetnim nadzorom;
- (j) izvaja druge s tem povezane naloge, kakor so določene v zakonodaji Unije.

POGLAVJE II

ORGANIZACIJA

Člen 4

Sestava

- ESRB ima splošni odbor, pripravljalni odbor, sekretariat, svetovadni znanstveni odbor in svetovadni tehnični odbor.
- Splošni odbor sprejema odločitve, ki so potrebne za zagotovitev izvajanja nalog, zaupanih ESRB, v skladu s členom 3(2).
- Pripravljalni odbor pomaga v procesu odločanja ESRB, tako da pripravlja seje splošnega odbora, pregleduje dokumente za razpravo in spremlja napredek rednega dela ESRB.
- Za tekoče poslovanje ESRB je odgovoren sekretariat. Le ta zagotavlja visoko kakovostno analitično, statistično, administrativno in logistično podporo za ESRB pod vodstvom njegovega predsednika in pripravljalnega odbora v skladu z Uredbo Sveta (EU) št. 1096/2010 ⁽¹⁾. Pri svojem delu si pomaga tudi s strokovnimi mnenji ESA, nacionalnih centralnih bank in nacionalnih nadzornikov.

⁽¹⁾ Glej stran 162 tega Uradnega lista.

- Svetovadni znanstveni odbor in svetovadni tehnični odbor iz členov 12 in 13 svetujeta in pomagata pri vprašanjih, ki so povezana z delom ESRB.

Člen 5

Predsednik in podpredsednika ESRB

- ESRB predseduje predsednik ECB za obdobje petih let po začetku veljavnosti te uredbe. Za nadaljnja obdobja je predsednik ESRB imenovan v skladu s postopkom, določenim na podlagi pregleda iz člena 20.
- Prvega podpredsednika za petletni mandat izvolijo člani Razširjenega sveta ECB med svojimi člani, pri tem pa upoštevajo, da je treba zagotoviti uravnoteženo zastopnost držav članic na splošno ter držav, katerih valuta je oziroma ni euro. Prvi podpredsednik je lahko enkrat ponovno izvoljen.
- Drugi podpredsednik je predsednik Skupnega odbora, imenovan v skladu s členom 55(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010.
- Predsednik in podpredsednika Evropskemu parlamentu med javno predstavitvijo predstavijo, kako nameravajo opravljati svoje dolžnosti iz te uredbe.

- Predsednik predseduje sejam splošnega odbora in pripravljalnega odbora.

- Podpredsedniki po prednostnem vrstnem redu predsedujejo splošnemu odboru in/ali pripravljalnemu odboru, kadar se predsednik seje ne more udeležiti.

- Če se mandat člana Razširjenega sveta ECB, ki je bil izvoljen kot prvi podpredsednik, izteče pred koncem petletnega obdobja ali iz kakršnega koli razloga prvi podpredsednik ne more opravljati svojih dolžnosti, se izvoli nov prvi podpredsednik v skladu z odstavkom 2.

- Predsednik zastopa ESRB navzven.

Člen 6

Splošni odbor

- Člani splošnega odbora z glasovalnimi pravicami so:
 - predsednik in podpredsednik ECB;
 - guvernerji nacionalnih centralnih bank;

- (c) član Komisije;
- (d) predsednik Evropskega nadzornega organa (Evropskega bančnega organa);
- (e) predsednik Evropskega nadzornega organa (Evropskega organa za zavarovanja in poklicne pokojnine);
- (f) predsednik Evropskega nadzornega organa (Evropskega organa za vrednostne papirje in trge);
- (g) predsednik in podpredsednika svetovalnega znanstvenega odbora;
- (h) predsednik svetovalnega tehničnega odbora.
2. Člani splošnega odbora brez glasovalnih pravic so:
- (a) en predstavnik na visoki ravni pristojnih nacionalnih nadzornih organov iz vsake države članice, v skladu z odstavkom 3;
- (b) predsednik Ekonomsko-finančnega odbora (EFC);

3. Kar zadeva zastopanje nacionalnih nadzornih organov v skladu s točko (a) odstavka 2, zadevni predstavniki na visoki ravni rotirajo glede na obravnavano točko, razen če so se nacionalni nadzorni organi posamezne države članice dogovorili o skupnem predstavniku.

4. Splošni odbor sprejme poslovnik ESRB.

Člen 7

Nepriistranskost

1. Kadar člani ESRB sodelujejo v dejavnostih splošnega odbora in pripravljalnega odbora ali kadar opravljajo katero koli drugo dejavnost v zvezi z ESRB, so pri opravljanju svojih dolžnosti nepristranski in delujejo izključno v interesu Unije kot celote. Pri tem ne smejo zahtevati ali sprejemati nikakršnih navodil od držav članic, institucij Unije ali drugih javnih ali zasebnih organov.
2. Noben član splošnega odbora (z glasovalno pravico ali brez nje) ne sme imeti funkcije v finančnem sektorju.
3. Niti države članice niti institucije Unije niti drugi javni ali zasebni organi ne smejo poskušati vplivati na člane ESRB pri opravljanju nalog, določenih v členu 3(2).

Člen 8

Varovanje poslovne skrivnosti

1. Člani splošnega odbora in katerakoli druga oseba, ki dela ali je delala za ESRB ali v zvezi z njim (to velja tudi za ustrezno osebo centralnih bank, svetovalnega znanstvenega odbora, svetovalnega tehničnega odbora, ESA in pristojnih nacionalnih

nadzornih organov držav članic), ne smejo razkrivati informacij, za katere velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti, niti po tem, ko so nehali opravljati svoje dolžnosti.

2. Informacije, ki jih prejmejo člani ESRB, se uporabijo samo za opravljanje njihovih dolžnosti in nalog, določenih v členu 3(2).

3. Brez poseganja v člen 16 in uporabo kazenskega prava se nobena zaupna informacija, ki jo prejmejo osebe iz odstavka 1 med opravljanjem svojih dolžnosti, ne sme razkriti prav nobeni osebi ali organu, razen v povzeti ali zbirni obliki, ki je takšna, da ni mogoče prepoznati posameznih finančnih institucij.

4. ESRB se skupaj z ESA dogovori o in vzpostavi posebne postopke varovanja poslovne skrivnosti, namenjene varovanju informacij v zvezi s posameznimi finančnimi institucijami ter informacij, na podlagi katerih bi lahko prepoznali posamezne finančne institucije.

Člen 9

Seje splošnega odbora

1. Redne plenarne seje splošnega odbora skliče predsednik ESRB in potekajo vsaj štirikrat na leto. Izredne seje se lahko skličejo na pobudo predsednika ESRB ali na zahtevo vsaj tretjine članov splošnega odbora z glasovalno pravico.

2. Vsak član je na sejah splošnega odbora prisoten osebno in ga ni mogoče zastopati.

3. Z odstopanjem od odstavka 2 lahko član, ki se v obdobju vsaj treh mesecev ne more udeleževati sej, imenuje namestnika. Tega člana lahko nadomesti oseba, ki je bila uradno imenovana v skladu s pravili, ki veljajo za zadevno institucijo za začasno nadomeščanje predstavnikov.

4. Kadar je primerno, so lahko na seje splošnega odbora povabljeni predstavniki na visoki ravni iz mednarodnih finančnih organizacij, ki opravljajo dejavnosti, neposredno povezane z nalogami ESRB, določenimi v členu 3(2).

5. Pri delu ESRB lahko sodelujejo predstavniki na visoki ravni iz ustreznih organov tretjih držav, zlasti iz držav EGP, njihovo sodelovanje je strogo omejeno na vprašanja, ki posebej zadevajo te države. ESRB sprejme ureditev, ki opredeljuje zlasti naravo, obseg in postopkovne vidike vključenosti teh tretjih držav v delo ESRB. Ta ureditev lahko določa *ad hoc* zastopanje v vlogi opazovalke v splošnem odboru, in sicer samo v zvezi z vprašanji, ki zadevajo te države, pri čemer je treba izključiti vse primere razprave o razmerah v posameznih finančnih institucijah ali državah članicah.

6. Seje so tajne.

(h) predsednik EFC;

Člen 10

Način glasovanja v splošnem odboru

1. Vsak član splošnega odbora z glasovalno pravico ima en glas.

2. Brez poseganja v postopke glasovanja iz člena 18(1) splošni odbor odloča z navadno večino prisotnih članov z glasovalno pravico. Če je izid glasovanja neodločen, ima odločilni glas predsednik ESRB.

3. Z odstopanjem od odstavka 2 se za sprejetje priporočila oziroma za objavo opozorila ali priporočila zahteva dvotretjinska večina oddanih glasov.

4. Za glasovanje splošnega odbora je zahtevana sklepčnost dveh tretjin članov z glasovalnimi pravicami. Če sklepčnosti ni, lahko predsednik ESRB skliče izredno sejo, na kateri se odločitve lahko sprejmejo na podlagi sklepčnosti, za katero je potrebna ena tretjina članov. V poslovniku iz člena 6(4) je določen ustrezen rok za sklic izredne seje.

Člen 11

Pripravljalni odbor

1. Pripravljalni odbor sestavljajo:

- (a) predsednik in prvi podpredsednik ESRB;
- (b) podpredsednik ECB;
- (c) štirje drugi člani splošnega odbora, ki so tudi člani Razširjenega sveta ECB, pri čemer je treba zagotoviti uravnoteženo zastopanost držav članic na splošno in držav, katerih valuta je oziroma ni euro. Med svojimi člani jih za dobo treh let izvolijo člani splošnega odbora, ki so tudi člani Razširjenega sveta ECB;
- (d) član Komisije;
- (e) predsednik Evropskega nadzornega organa (Evropskega bančnega organa);
- (f) predsednik Evropskega nadzornega organa (Evropskega organa za zavarovanja in poklicne pokojnine);
- (g) predsednik Evropskega nadzornega organa (Evropskega organa za vrednostne papirje in trge);

(i) predsednik svetovalnega znanstvenega odbora in

(j) predsednik svetovalnega tehničnega odbora.

Vsako prazno mesto izvoljenega člana pripravljalnega odbora se zasede z izvolitvijo novega člana s strani splošnega odbora.

2. Seje pripravljalnega odbora skliče predsednik ESRB vsaj vsako četrtoletje, in sicer pred vsako sejo splošnega odbora. Predsednik ESRB lahko skliče tudi ad hoc seje.

Člen 12

Svetovalni znanstveni odbor

1. Svetovalni znanstveni odbor sestavljajo predsednik svetovalnega tehničnega odbora in 15 strokovnjakov s širokim strokovnim znanjem in izkušnjami, ki jih predlaga pripravljalni odbor in potrdi splošni odbor za štiriletni mandat z možnostjo ponovne izvolitve. Kandidati ne smejo biti člani ESA, izberejo pa se na podlagi njihove splošne usposobljenosti in različnih izkušenj, pridobljenih na akademskih področjih ali v drugih sektorjih, zlasti v malih in srednje velikih podjetjih ali sindikatih ali kot ponudniki oziroma potrošniki finančnih storitev.

2. Predsednika in oba podpredsednika svetovalnega znanstvenega odbora, imenuje splošni odbor na predlog predsednika ESRB in morajo imeti ustrezno visoko strokovno znanje in izkušnje, na primer na podlagi njihovega akademskega zaledja na področju bančništva, trga vrednostnih papirjev ali zavarovanj in poklicnih pokojnin. Predsedovanje svetovalnemu znanstvenemu odboru bi si morale izmenjati te tri osebe po sistemu rotacije.

3. Svetovalni znanstveni odbor svetuje in pomaga ESRB v skladu s členom 4(5) na zahtevo predsednika ESRB.

4. Sekretariat ESRB podpira delovanje svetovalnega znanstvenega odbora, vodja sekretariata pa se udeležuje sej odbora.

5. Kadar je primerno svetovalni znanstveni odbor že v zgodnji fazi na odprt in pregleden način organizira posvetovanja z zainteresiranimi stranmi, kot so udeleženci na trgu, potrošniški organi in akademski strokovnjaki, pri čemer upošteva zahtevo glede zaupnosti.

6. Svetovalnemu znanstvenemu odboru se zagotovijo vsa potrebna sredstva za uspešno izvedbo njegovih nalog.

Člen 13

Svetovalni tehnični odbor

1. Svetovalni tehnični odbor sestavljajo:
 - (a) predstavniki vsake nacionalne centralne banke in predstavnik ECB;
 - (b) en predstavnik pristojnih nacionalnih nadzornih organov vsake države članice, v skladu z drugim pododstavkom;
 - (c) predstavnik Evropskega nadzornega organa (Evropskega bančnega organa);
 - (d) predstavnik Evropskega nadzornega organa (Evropskega organa za zavarovanja in poklicne pokojnine);
 - (e) predstavnik Evropskega nadzornega organa (Evropskega organa za vrednostne papirje in trge);
 - (f) dva predstavnika Komisije;
 - (g) predstavnik EFC in
 - (h) predstavnik svetovalnega znanstvenega odbora.

Nadzorni organi vsake države članice izberejo enega predstavnika v svetovalni tehnični odbor. Kar zadeva zastopanje nacionalnih nadzornih organov v skladu s točko (b) prvega pododstavka, zadevni predstavniki rotirajo glede na obravnavano točko, razen če so se nacionalni nadzorni organi določene države članice dogovorili o skupnem predstavniku.

2. Predsednika svetovalnega tehničnega odbora imenuje splošni odbor na predlog predsednika ESRB.
3. Svetovalni tehnični odbor svetuje in pomaga ESRB v skladu s členom 4(5) na zahtevo predsednika ESRB.
4. Sekretariat ESRB podpira delovanje Svetovalnega tehničnega odbora, vodja sekretariata pa se udeležuje sej odbora.
5. Svetovalnemu tehničnemu odboru se zagotovijo vsa potrebna sredstva za uspešno izvedbo njegovih nalog.

Člen 14

Drugi viri svetovanja

ESRB pri opravljanju svojih nalog, določenih v členu 3(2), po potrebi prosi za mnenje ustrezne zainteresirane strani v zasebnem sektorju.

POGLAVJE III

NALOGE

Člen 15

Zbiranje in izmenjava informacij

1. ESRB zagotavlja ESA informacije o tveganjih, ki jih potrebujejo za izpolnjevanje svojih nalog.
2. ESA, Evropski sistem centralnih bank (ESCB), Komisija, nacionalni nadzorni organi in nacionalni statistični organi tesno sodelujejo z ESRB in mu zagotavljajo vse informacije, ki jih potrebuje za izpolnjevanje svojih nalog v skladu z zakonodajo Unije.
3. Ob upoštevanju člena 36(2) Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010 lahko ESRB zahteva informacije od ESA, praviloma v povzeti ali zbirni obliki, tako da ni mogoče prepoznati posameznih finančnih institucij.
4. Preden ESRB zahteva informacije v skladu s tem členom, najprej upošteva obstoječe statistične podatke, ki jih pridobivata, širita in razvijata Evropski statistični sistem in ESCB.
5. Če zahtevane informacije niso na voljo ali niso na voljo pravočasno, lahko ESRB informacije zahteva od ESCB, nacionalnih nadzornih organov ali nacionalnih statističnih organov. Če informacije še vedno niso na voljo, jih ESRB lahko zahteva od zadevne države članice, brez poseganja v pristojnosti, dodeljene Svetu, Komisiji (Eurostatu), ECB, Eurosistemu oziroma ESCB na področju statistike in zbiranja podatkov.
6. Če ESRB zahteva informacije, ki niso v povzeti ali zbirni obliki, v obrazloženem zahtevku pojasni, zakaj podatki o zadevni posamezni finančni instituciji štejejo za sistemsko pomembne in potrebne glede na prevladujoče razmere na trgu.
7. ESRB se pred vložitvijo posameznega zahtevka za informacije, ki niso v povzeti ali zbirni obliki, posvetuje z ustreznim Evropskim nadzornim organom, da se prepriča, da je zahtevek utemeljen in sorazmeren. Če ustrezní Evropski nadzorni organ meni, da zahtevek ni utemeljen in sorazmeren, ga nemudoma vrne ESRB in prosi za dodatno utemeljitev. Potem ko ESRB ustreznemu Evropskemu nadzornemu organu zagotovi takšno dodatno utemeljitev, naslovniki zahtevka posredujejo zahtevane informacije ESRB pod pogojem, da imajo naslovniki zakonit dostop do zadevnih informacij.

Člen 16

Opozorila in priporočila

1. Kadar se ugotovi, da obstajajo velika tveganja za doseg cilja iz člena 3(1), ESRB poskrbi za opozorila in po potrebi izda priporočila za korektivne ukrepe, po potrebi vključno z zakonodajnimi pobudami.

2. Opozorila ali priporočila, ki jih ESRB izda v skladu s točkama (c) in (d) člena 3(2), so lahko splošna ali podrobna in so naslovljena zlasti na Unijo kot celoto, eno ali več držav članic, na enega ali več ESA ali na enega ali več nacionalnih nadzornih organov. Če je opozorilo ali priporočilo naslovljeno na enega ali več nacionalnih nadzornih organov, se o tem obvesti(-jo) tudi zadevno(-e) državo(-e) članico(-e). Priporočila vsebujejo natančen časovni okvir za odziv. Priporočila so lahko naslovljena tudi na Komisijo v zvezi z ustreznimi zakonodajami Unije.

3. Opozorila ali priporočila, ki se pošljejo naslovnikom v skladu z odstavkom 2, se v skladu s strogimi pravili o zaupnosti hkrati pošljejo tudi Svetu in Komisiji, in, če so naslovljena na enega ali več nacionalnih nadzornih organov, tudi ESA.

4. Da bi povečali ozaveščenost o tveganjih v gospodarstvu Unije in razvrstili takšna tveganja po pomembnosti, ESRB v tesnem sodelovanju z drugimi udeleženci v ESFS izdela sistem barvnih kod, ki ustrezajo razmeram z različnimi stopnjami tveganja.

Ko so merila za takšno razvrstitev izdelana, opozorila in priporočila ESRB za vsak primer posebej in po potrebi označujejo, v katero kategorijo spada tveganje.

Člen 17

Nadaljnje ukrepanje po priporočilih ESRB

1. Če je priporočilo iz točke (d) člena 3(2) naslovljeno na Komisijo, eno ali več držav članic, enega ali več ESA ali enega ali več nacionalnih nadzornih organov, naslovniki obvestijo ESRB in Svet o ukrepih, ki so jih sprejeli na podlagi priporočil, in ustrezno utemeljijo vsako neukrepanje. ESRB po potrebi nemudoma obvesti, v skladu s strogimi pravili o zaupnosti, ESA o prejetih odgovorih.

2. Če ESRB presodi, da njegovo priporočilo ni bilo upoštevano ali da naslovniki niso ustrezno pojasnili, zakaj niso ukrepali, o tem v skladu s strogimi pravili o zaupnosti obvesti naslovnike, Svet in po potrebi zadevni Evropski nadzorni organ.

3. Če je ESRB v skladu z odstavkom 2 sprejel odločitev o priporočilu, ki je bilo objavljeno po postopku iz člena 18(1), lahko Evropski parlament pozove predsednika ESRB, naj predstavi odločitev, naslovniki pa lahko zahtevajo, da se udeležijo izmenjave mnenj.

Člen 18

Javna opozorila in priporočila

1. Splošni odbor se, potem ko je dovolj zgodaj obvestil Svet, da se ta lahko odzove, za vsak primer posebej odloči, ali je treba opozorilo ali priporočilo javno objaviti. Ne glede na člen 10(3) je za odločitve splošnega odbora, sprejete v skladu s tem odstavkom, potrebna sklepčnost dveh tretjin članov.

2. Če se splošni odbor odloči javno objaviti opozorilo ali priporočilo, o tem vnaprej obvesti naslovnike.

3. Naslovniki opozoril in priporočil, ki jih javno objavi ESRB, imajo pravico, da kot odziv nanje javno objavijo svoja mnenja in razloge.

4. Kadar se splošni odbor odloči, da ne bo javno objavil opozorila ali priporočila, naslovniki ter, kadar je primerno, Svet in ESA sprejmejo vse potrebne ukrepe za zaščito njune zaupne narave.

POGLAVJE IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 19

Odgovornost in obveznost poročanja

1. Vsaj enkrat na leto, v primeru obsežnejših finančnih težav pa pogosteje, je predsednik ESRB ob objavi letnega poročila ESRB v Evropskem parlamentu in Svetu povabljen na letno predstavitev v Evropskem parlamentu. Te predstavitve potekajo ločeno od dialoga o monetarni politiki med Evropskim parlamentom in predsednikom ECB.

2. Letno poročilo iz odstavka 1 vsebuje informacije, za katere se splošni odbor odloči ali jih bo javno objavil v skladu s členom 18. Letno poročilo se objavi.

3. ESRB na povabilo Evropskega parlamenta, Sveta ali Komisije preuči tudi posebna vprašanja.

4. Evropski parlament lahko od predsednika ESRB zahteva, da se udeleži predstavitve v pristojnih odborih Evropskega parlamenta.

5. Predsednik ESRB vsaj dvakrat letno ali večkrat, če je to primerno, za zaprtimi vrati zaupno ustno razpravlja s predsednikom in podpredsedniki Odbora Evropskega parlamenta za ekonomske in monetarne zadeve o tekočih dejavnostih ESRB. Da se zagotovi zaupnost v skladu s členom 8, Evropski parlament in ESRB skleneta dogovor o podrobnostih glede organizacije teh sestankov. ESRB posreduje Svetu kopijo tega dogovora.

Člen 20

Pregled

Evropski parlament in Svet do 17. decembra 2013 preučita to uredbo na podlagi poročila Komisije in po prejemu mnenja ECB

in ESA odločita, ali je treba ponovno pregledati poslanstvo in organizacijo ESRB.

Zlasti pregledata način imenovanja ali izvolitve predsednika ESRB.

Člen 21

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 24. novembra 2010

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

Za Svet
Predsednik
O. CHASTEL